

83. Peygamber'e indirilene işittikleri zaman, gerçeği anlamalarından dolayı gözlerinin yaşla dolduğunu görürsün,

-Rabbimiz, İman ettik, bizi de şahitlerle beraber yaz, derler.

84. -Rabbimizin bizi salih toplumla birlikte (cennete) girdirmesini beklerken ne diye Allah'a ve bize gelen gerçeklere iman etmeyelim ki?

85. Bu sözlerine karşılık olarak Allah, onlara içinde ırmaklar akan, orada ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu iyi kimselerin mükafatıdır.

86. Kafir olanlar ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise işte onlar da cehennem halkıdır.

87. -Ey iman edenler, Allah'ın size helal kıldığı temiz şeyleri haram kılmayın. Ve sınırı da aşmayın. Allah, sınırı aşanları sevmez.

88. Allah'ın size verdiği helal ve temiz rızıktan yiyin. Ve kendisine iman ettiğiniz Allah'tan korkun.

89. Allah, sizi bilinçsiz olarak yaptığınız yeminlerden dolayı hesaba çekmez. Bilinçli olarak yaptığınız yeminlerden dolayı hesaba çeker. Yemininizi bozma karşılığı, kendi ailenize yedirdiğinizden on yoksulu doyurmaktır. Veya giydirmek ya da bir köleyi hürriyete kavuşturmaktır. Kim bunları bulamazsa üç gün oruç tutması gerekir. Bu, bozduğunuz yeminlerin kefaretidir. Yeminlerinizi tutun. Şükredesiniz diye Allah, ayetlerini işte böyle açıklıyor.

90. -Ey iman edenler! İçki, kumar, putlar ve fal okları sadece şeytanın işinden bir pisliktir, kurtuluşa erebilmeniz için onlardan uzak durun.

91. Şeytan, içki ve kumar (şans oyunları) ile sadece aranızda düşmanlık ve nefreti körükleyip Allah'ın zikrinden

ve namazdan alıkoymak istiyor.

92. Artık (bu kötü alışkanlıklara) son verdiniz değil mi?

-Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin ve (itaatsizlikten) sakının. Eğer, yüz çevirirseniz biliniz ki Peygamberimize düşen sadece, açıkça bildirmektir.

93. İman edip, doğruyu yapanlara; çekinip, iman eder ve doğruları işlerlerse daha önce tattıklarından dolayı bir günah yoktur. İman ederek korunurlar, sonra yine iyiye yönelerek kendilerini korurlarsa, Allah, iyiye yönelenleri sever.

94. -Ey İman edenler! Görmediği halde, Allah'tan korkan kimseyi belirlemek için Allah sizi, ellerinizin ve oklarınızın ulaştığı avdan bir şey ile dener. Bu (uyarıdan) sonra kim sınırı aşarsa, onun için acıklı bir azap vardır.

95. -Ey İman edenler! İhramlı iken av hayvanını öldürmeyin. Sizden kim bilerek onu öldürürse, cezası, içinizden adalet sahibi iki kimsenin hükmüyle, Ka'be'ye ulaştırılacak kurban olarak (koyun, keçi, inek ve deve gibi) bir hayvandır. Ya da yoksulları doyurma kefaretidir veya işlediğinin vebalini tatması için buna denk bir oruçtur. Allah, geçmişte olanı affetmiştir. Fakat kim bir daha böyle yaparsa Allah onun hesabını sorar, Allah güçlüdür, hesap sorucudur.

96. Sizin için ve yolculuk yapanlar için bir geçimlik olarak, size deniz avı ve yiyeceği helal kılınmıştır. İhramlı olduğunuz müddetçe de kara avı haram kılınmıştır. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

97. Allah, Kâbeyi; Beyt-i Haram'ı insanlar için güven yeri kıldı. Haram ayı, kurbanı ve kurban için işaretlenmiş hayvanları da. İşte bu, Allah'ın göklerde ve yerde olanları bildiğini ve Allah'ın her şeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir.

98. Biliniz ki Allah, cezası şiddetli olandır; Allah, bağışlayıp, acıyandır.

99. Peygamberin görevi ancak tebliğdir. Açıkladığınızı da gizlediğinizi de Allah bilir.

100. De ki:

-Kötü şeylerin çokluğu seni şaşırıtsa da... Pis ile temiz bir değildir. Ey akıl sahipleri kurtuluşa erebilmeniz için Allah'tan korkun.

101. -Ey İman edenler! Açıklandığı zaman hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eğer Kur'an inerken onları sorarsanız, onlar size açıklanır. Allah, onları bağışlamıştır. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır.

102. Sizden önce gelen bir toplum onu sordu sonra da onu inkar ettiler.

103. Allah, bahîre, sâibe, vesîle ve hâm* (diye bir şeyler) belirlemedi. Fakat küfredenler Allah'a yalan yere iftira ediyorlar. Onların çoğu akletmezler.

104. Onlara:

-Allah'ın indirdiğine ve Peygambere gelin, denildiğinde:

-Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter, derler. Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayan (kimseler) olsalar da mı?!

105. -Ey iman edenler! Kendinize dikkat edin. Siz hidayette olursanız, sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Yapmakta olduklarınızı o size haber verecektir.

106. -Ey iman edenler! İçinizden birinin ölümü yaklaştığı zaman, vasiyet sırasında, aranızdan adalet sahibi iki kişinin eğer, yolculukta iseniz ve ölüm de gelip çattıysa; sizden olmayan iki kişinin şahitliği gerekir. Şayet şüphe ederseniz; namazdan sonra onları alıyorsunuz. Onlar da Allah'a şöyle yemin ederler:

-Akraba bile olsa yemini bir menfaat karşılığı satmayacağız. Allah'ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. Aksi halde günahkarlardan oluruz.

^{107.} Eğer o ikisinin günaha düştükleri belli olursa, ölene daha yakın olan hak sahiplerinden diğer iki kişi onların yerine geçerler ve "bizim şahitliğimiz, bu ikisinin şahitliğinden daha doğrudur ve haksızlık yapmıyoruz, eğer haksızlık yaparsak o zaman zalimlerden oluruz." diye Allah'a yemin ederler.

^{108.} Bu, (hüküm) şahitliği doğru bir şekilde ifa etmeleri ya da yeminlerinden sonra yeminlerinin kabul edilmemesinden korkmalarını daha iyi sağlar. Allah'tan korkun ve dinleyin. Allah, fasık topluma yol göstermez.

^{109.} Bir gün Allah, Resulleri bir araya getirir ve Onlara:

-Size ne cevap verildi? der. Onlar da derler ki:

-Bizim bir bilgimiz yoktur, gaybları en iyi bilen sadece sensin!

^{110.} Allah der ki:

-Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene verdiğim nimetimi hatırla! Hani seni Rûhu'l Kudüs (Cebrael) ile desteklemiştin. Beşikteyken de yetişkinde de insanlarla konuşuyordun. Sana, Kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncil'i öğretmiştim. Benim iznim ile çamurdan kuş şeklinde bir şey yapmış, sonra da ona üflemiştin de, o da benim iznim ile kuş oluvermişti.

Yine benim iznim ile körü ve alacalıyı iyileştiriyor, iznimle ölüleri diriltiyordun. İsrailoğulları'nın elini senin üzerinden çekmiştim. Onlara belgeleri getirdiğinde, Onlardan inkarcı olanlar:

-Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir, demişlerdi.

^{111.} Havarilerine de:

-Bana ve Resûlüme iman edin, diye vahyetmişim. Onlar da:

-İman ettik, bizim müslüman olduğumuza şahit ol! demişlerdi.

^{112.} Havariler:

-Ey Meryemoğlu İsa, Rabbin bize, gökten bir sofraya indirebilir mi? dediklerinde (İsa):

-Eğer mümin iseniz Allah'tan korkun! demişti.

^{113.} Havariler ise:

-Ondan yemek istiyoruz, (böylece) kalplerimiz mutmain olsun ve bize doğruyu söylediğini bilelim ve buna şahitlerden olalım, demişlerdi.

^{114.} Meryemoğlu İsa dedi ki:

-Allah'ım, Rabbimiz, gökten bize bir sofraya indir. Bu, hem bizim için, hem de evvelimiz ve ahirimiz için bir bayram ve senden bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

^{115.} Allah da dedi ki:

-Ben, onu size indireceğim; fakat bundan sonra sizden kim inkar ederse, ben ona kainatta hiç kimseye yapmayacağım azabı yaparım. ^{116.} Allah:

-Ey Meryemoğlu İsa, "Beni ve annemi Allah'tan başka iki ilah olarak benimseyin." diye insanlara sen mi söyledin? dediği zaman, İsa şöyle cevap verir:

-Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz. Eğer deseydim, elbette Sen bunu bilirdin. Sen, benim içimde olanı bilirsin, ben ise senin içinde olanı bilmem. Elbette Sen, gaybı en iyi bilensin.

^{117.} Ben onlara "Rabbim ve Rabbimiz olan Allah'a kulluk

edin" diye; Sen'in bana emrettiğin dışında bir şey söylemedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit oldum. Beni öldürdüğün zaman da onları Sen gözetiyordun. Sen, her şeye şahitsin. ¹¹⁸. Eğer onlara azap edersen, onlar, şüphesiz senin kullarıdır. Şayet onları bağışlarsan, şüphesiz sen aziz ve hakimsin. ¹¹⁹. Allah ise şöyle dedi:

-İşte bugün, doğrulara doğrulukları fayda verir. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu, büyük bir kurtuluştur.

¹²⁰. Göklerin, yerin ve içindekilerin hükümrânlığı Allah'a aittir. Onun gücü her şeye yeter.

6. EN'AM SÛRESİ

(Mekke dönemin sonlarına doğru indirilen sûre ismini, 137-139 ayetlerde cahiliyye Arapların Allah adına haramlar koyma adetinin eleştirilip, kaldırıldığı "En'am" kelimesinden almıştır. 165 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla..

¹. Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Yine de kafirler Rab'lerine (başkalarını) denk tutuyorlar.

². Sizi çamurdan yaratan, sonra da bir ecel tayin eden O'dur. O'nun yanında ecel belirlidir. Ama siz şüphe ediyorsunuz.

³. Göklerde ve yerde "Allah" O'dur. Gizlinizi de açığınızı da bilir. Ne kazandığınızı da bilir.

4. Onlara Rab'lerinin ayetlerinden bir ayet gelmedi ki ondan yüz çevirmesinler.

5. Onlara hak geldiği zaman onu hemen yalanlamışlardır. Alaya aldıkları şeyin haberleri yakında onlara gelecektir.

6. Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Oysa biz onlara size sağlamadığımız imkanları sağlamış ve onların üzerlerine gökten bol bol yağmurlar indirmiş, ayaklarının altından da ırmaklar akıtmıştık. Ne var ki onları günahları sebebiyle helak ettik, onlardan sonra başka nesiller var ettik.

7. Sana, kağıtta yazılı bir kitap indirmiş olsaydık, onlar da o kitaba elleriyle dokunsalardı yine de kafir olanlar: "Bu yalnızca bir sihirdir" derlerdi.

8. Peygambere bir melek indirilmeli değil miydi? derler. Eğer bir melek indirseydik, beklenmeden iş bitirilirdi.

9. Eğer (Resûlü) melek de yapsaydık, yine onu bir adam şeklinde yapardık ve onları düşürdüğümüz şüpheye düşürürdük.

10. Zaten, senden önceki elçilerle de alay edilmişti de alay ettikleri şey, onlardan alay edenleri çepeçevre kuşatmıştı. ^{11.}
De ki:

-Yeryüzünde gezin de yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın! ^{12.} Yine de ki:

-Göklerde ve yerde olanlar kimindir?

-Kendisine merhametli olmayı yazmış olan Allah'ındır, de!

Hakkında hiç bir şüphe bulunmayan kıyamet günü sizi elbette bir araya getirecektir. Kendilerini hüsrana atanlar, işte onlar, iman etmezler.

13. Gecenin ve gündüzün içinde bulunan her şey O'nundur. O, işiten ve bilendir. 14. De ki:

-Gökleri ve yeri yoktan yaratan, doyuran fakat doyurulmayan Allah'tan başka birini mi veli edineyim? De ki:

-(Allah'a) teslim olanların ilki olmakla ve sakın müşriklerden olma, diye emrolundum.

15. De ki:

-Ben, Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım.

16. O gün, (azap) kimden kaldırılırsa ona merhamet edilmiştir. İşte, apaçık kurtuluş budur.

17. Eğer, Allah sana bir zarar dokundurursa, kendisinden başka onu giderecek kimse yoktur. Eğer sana bir hayır dokundurursa zaten O'nun her şeye gücü yeter.

18. Kullarının üzerinde yegane galip O'dur. O, hakim ve haberdar olandır.

19. De ki:

-Hangi şeyin şahitliği daha büyüktür? Benimle sizin aranızda şahit olan Allah'tır. Bu Kur'an, bana, kendisiyle sizi ve ulaştığı kimseleri uyarmam için vahyolundu. Allah ile beraber başka ilahların olduğuna siz mi şahitlik ediyorsunuz? Ben, şahitlik etmem, de! Yine de ki:

-O tek bir ilahdır ve ben sizin koştüğünüz şirkten uzağım.

20. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler Resûlü, oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana atanlar, işte onlar iman etmezler.

21. Allah'a karşı yalan uyduran, yahut ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim olabilir? Zalimler kesinlikle kurtuluşa eremezler.

22. O gün onların hepsini toplayacağız; sonra da Allah'a şirk koşanlara diyeceğiz ki "İddia etmiş olduğunuz ortaklarınız nerede?"

23. Fakat onların şaşkınlıkları ile (cevapları) Rabbimize Vallahi, şirk koşanlardan değildik" demekten başka bir şey olmayacaktır.

24. Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine ve uydurduklarının nasıl onlardan uzaklaştığına bir bak.

25. İçlerinden seni dinleyenler vardır. Biz onların kalpleri üzerine, anlamamaları için örtüler, kulaklarına da ağırlık koyduk. Her mucizeyi görseler de ona yine inanmazlar. Seninle tartışmak için sana geldiklerinde, o küfredenler derler ki:

-Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.

26. Onlar, hem men ederler hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Sonuçta kendilerini helak ederler de farkında olmazlar.

27. Ateşin karşısında durdurulduklarında onların:

-Ah ne olurdu (dünyaya) yeniden gönderilseydik, Rabbimizin ayetlerini yalanlamaz ve müminlerden olurduk, dediklerini bir görseydin.

28. Oysa, onların gizledikleri açığa çıktı. Eğer, yeniden (dünyaya) gönderilselerdi yine men olundukları şeylere dönerlerdi. Çünkü onlar gerçekten yalancılardı.

29. -Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. (Öldükten sonra) tekrar diriltilecek de değiliz, derlerdi.

30. Rab'lerinin karşısında durdurulduklarını ve (Allah'ın): "Bu gerçek değil miymiş?" dediğinde onların:

-Rabbimize andolsun ki kesinlikle gerçekmiş, dediklerini

ve (Allah'ın da onlara):

-Kafir olduğunuz için azabı tadın, dediği anı bir görsen!

31. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar hüsrana uğramışlardır. Kıyamet ansızın onların başına geldiği zaman "dünyada işlediğimiz kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize!" derler. sırtlarında da günahlarını taşırlar. Dikkat edin, taşıdıkları ne kötüdür.

32. Dünya hayatı oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Ahiret hayatı ise muttakiler için daha hayırlıdır. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

33. Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Fakat onlar seni yalanlamıyorlar, o zalimler, bile bile Allah'ın ayetlerini tanımazdan geliyorlar.

34. Senden önceki Peygamberler de yalanlanmışlardı da yardımımız gelene dek yalanlandıkları ve eziyet olundukları şeylere sabretmişlerdi. Allah'ın sözlerini değiştirebilecek yoktur. Daha önce gönderilenlerin haberleri sana geldi.

35. Eğer, onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiye, yerde bir delik veya gökte bir merdiven bulmaya gücün yeterse onlara bir mucize gösterirsin. Allah dileseydi, onları hidayet üzerinde toplardı. Öyleyse, cahillerden olma!

36. Ancak, dinleyenler cevap verirler. Ölümler ise, Allah, onları diriltecek ve O'na döndürüleceklerdir. ³⁷. Peygambere:

-Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi? dediler. De ki:

-Allah, bir mucize indirmeye elbette kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

38. Yeryüzünde hiç bir canlı ve yeryüzünde kanatlarıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer toplum olmasınlar. Kitapta hiç bir şeyi eksik bırakmadık; sonra (hepsi de) Rab'

lerinin huzurunda toplanacaktır.

39. Ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalmış sağır ve dilsizlerdir; Allah dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini de dosdoğru yola yöneltir.

40. De ki:

-Eğer doğruysanız bana haber verir misiniz, Allah'ın azabı size ulaşır, veya kıyamet saati size gelip çatarsa, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız?

41. Hayır, sadece O'na yalvarırsınız. O da dilerse, kaldırılmasını istediğiniz belayı kaldırır da siz, ortak koştuğunuz şeyleri unutursunuz.

42. Senden önceki toplumlara da (elçiler) göndermiş ve belki yalvarıp yakarırlar diye onları darlık ve sıkıntıya sokmuştuk.

43. Hiç olmazsa azabımız kendilerine gelince yalvarsalardı ya!.. Ama, kalpleri katılaştı ve şeytan, yaptıklarını kendilerine güzel göstermişti.

44. Verilen öğütleri unuttukları bir sırada, her şeyin kapılarını onlara açtık. Kendilerine verilenler ile şımarıp, azdıkları zaman, onları ansızın bütün ümitlerini yitirmiş bir halde yakaladık.

45. Ve âlemlerin Rabbine hamd olsun ki, zalim toplumun arkası da kesilmişti.

46. De ki:

-Söyleyin bana; Allah, kulaklarınızı ve gözlerinizi alsın, kalplerinizi de mühürlese, Allah'tan başka onu size geri getirecek ilâh kimdir? Ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak, sonra da onlar nasıl yüz çeviriyorlar...

47. De ki:

-Bana haber verin, Allah'ın azabı size ansızın, veya açıktan açığa gelip çatsa, zalim toplumdaki başkası mı helak edilir?

48. Biz, elçileri yalnız müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman edip, halini düzeltirse, o kimselere bir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlar ise, kötü amelleri yüzünden onlara azap dokunacaktır.

50. De ki:

-Size, yanımda Allah'ın hazinelerinin olduğunu söyleyemiyorum. Gaybı bilmem; size, bir melek olduğumu da söyleyemiyorum. Ben, ancak bana vahy olunana tabi oluyorum. De ki: "Hiç görmeyen ile gören bir olur mu? Hiç düşünmüyor musunuz?"

51. Rab'lerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları (vahy) ile uyar ki onların Allah' tan başka velileri ve şefaathçileri yoktur. Umulur ki korunurlar.

52. Hoşnutluğunu isteyerek sabah akşam Rab'lerine dua edenleri kovma. Onların hesabından sana bir şey ve senin hesabından onlara bir şey yoktur ki onları kovup da zalimlerden olasın.

53. Böylece, "Allah, aramızdan bunlara mı iyilikte bulundu?" desinler diye onları birbiriyle denedik. Allah, şükredenleri en iyi bilen değil midir?

54. Ayetlerimize iman edenler yanına geldikleri zaman: De ki: Selam size Rabbiniz, kendi üzerine rahmeti gerekli kıldı. Bu sebeple, içinizden kim cahillikle bir kötülük işler de ardından tevbe edip, halini düzeltirse, şüphesiz Allah bağışlayan ve merhamet edendir.

55. Günahkarların yolu iyice belli olsun diye ayetleri işte

böyle açıklıyoruz.

56. De ki:

-Allah'tan başka yalvardıklarınıza benim kulluk etmem yasaklandı. De ki:

-Sizin heveslerinize uymam, uyduğum takdirde sapıtır ve hidayete erenlerden olmamış olurum.

57. Ve yine de ki:

-Ben, Rabbimden gelen apaçık bir belge üzerindeyim. Ama siz onu yalanladınız. Sizin çabucak gelmesini istediğiniz şey benim yanımda değildir. Hüküm yalnız Allah'a aittir. O ayıranların en hayırlısı olarak gerçeği anlatır.

58. De ki:

-Sizin çabukça gelmesini istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, iş benimle sizin aranızda bitmiş olurdu. Allah, zalimleri en iyi bilendir,

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır. Onları, kendisinden başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi bilir. O'nun bilgisi olmadan hiç bir yaprak düşmez ve yerin karanlıklarında hiçbir tane, hiç bir yaş ve hiç bir kuru yoktur ki apaçık bir kitapta bulunmasın.

60. Geceleyin sizi öldüren O'dur. Belirli bir sürenin geçmesi için sizi yeniden dirilttiği gündüzleri de ne yaptığınızı bilir. Sonra dönüşünüz O'na olacak ve O size ne yapmış olduğunuzu haber verecektir.

61. Kulları üzerinde yegane hakim odur. Size gözetleyiciler (melekler) gönderir. Sonunda birinize ölüm geldiği zaman, elçilerimiz hiç bir kusur etmeden onun canını alırlar.

62. Sonra gerçek mevlâları olan Allah'a döndürülürler.

Dikkat edin, hüküm O'na aittir. O, hesap görenlerin en hızlısıdır.

63. De ki:

-Karanın ve denizin karanlıklarından bizi kurtarırsan, elbette şükredenlerden olacağız, diye yalvararak ve gizlice dua ettiğinizde, sizi bundan kim kurtarır?

64. De ki:

-Sizi ondan ve bütün sıkıntılardan kurtaracak olan Allah'tır; böyle olduğu halde siz yine de şirk koşuyorsunuz.

65. De ki:

-Üzerinizden veya ayaklarınızın altından bir azap göndermeye yada sizi gruplara ayırarak birbirinizle denemeye kadîr olan O'dur. Belki anlayış gösterirler diye ayetleri nasıl açıkladığımızı bir bak!

66. Senin toplumun da hak olmasına rağmen, onu yalanladı. "Ben, sizin üzerinize vekil değilim" de!

67. Her haberin gerçekleşeceği bir an vardır. İlerde anlayacaksınız.

68. Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşanları gördüğün zaman Kur'an'dan başka bir söze dalana kadar onlardan yüz çevir. Eğer şeytan bunu sana unutturursa, hatırladıktan sonra, artık zalim toplulukla beraber oturma!

69. Allah'tan korkanlara, zalimlerin hesabından hiç bir sorumluluk yoktur. Fakat, onların da Allah'tan korkmaları için bir hatırlatma vardır.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinen ve dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak; sen Kur'an ile, kişinin, kendi kazancı yüzünden, Allah'tan başka bir dost ve şefaatinin bulunmadığı ahirette tehlikeye düşmemesi için öğüt ver. Zira

o kişi, bütün varlığını fidyeye olarak verse bile, kendisinden alınıp kabul edilmez. işte bunlar, kendi kazandıkları yüzünden tehlikeye girmiş kimselerdir. Kafir olmaları dolayısıyla onlar için kaynar bir içecek ve acı bir azap vardır.

71-72. De ki:

-Allah, bize hidayet verdikten sonra, şeytanların yeryüzünde ayartıp, şaşkın bir vaziyette bıraktıkları, dostlarının ise "bize gel" diyerek doğru yola davet ettikleri kimse gibi, topuklarımız üzerinde geri dönelim de bize faydası da zararı da dokunmayan Allah'tan başka şeytlere mi yalvaralım? Yine de ki:

-Allah'ın hidayeti, işte asıl hidayet odur. Biz, alemlerin Rabbine teslim olmakla, namaz kılmak ve Allah'tan korkmakla emrolunduk. Huzurunda toplanacağınız O'dur.

73. Gökleri ve yeri hak ile yaratan O'dur. "Ol!" dediği gün oluverir; sözü haktır; sıra üflendiği gün de hakimiyet O'nundur. Gizliyi de görüneni de bilendir. Hâkim olan haberdar olan O'dur.

74. İbrahim, babası Azer'e şöyle demişti:

-Putları ilah mı ediniyorsun? Ben, seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum.

75. İbrahim'e sağlam müminlerden olması için, göklerin ve yerin hükümranlığını da şöyle göstermiştik.

76. zerine gece bastırınca, bir yıldız görmüş ve:

-Bu, Rabbimdir, demişti. Fakat yıldız batınca:

-Ben, batanları sevmem, demişti.

77. Ay'ı doğarken görünce:

-Bu, Rabbimdir.. demişti. Fakat, o da batınca:

-Rabbim beni doğru yola iletmezse, muhakkak sapıklığa

düşmüş kimselerden olacağım, demişti.

78. Sonra güneşi doğarken görünce:

-Bu, Rabbimdir, bu daha büyük, demiş, o da batınca:

-Ey kavmim, ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım, demişti.

79. Ben, hanif olarak, yüzümü, gökleri ve yeri yaratan Allah'a yönelttim. Ben, asla müşriklerden değilim, demişti.

80. Kavmi O'na karşı deliller getirmeye kalkışmıştı, O da demişti ki:

-Allah bana hidayet verdiği halde, O'nun hakkında benimle tartışıyor musunuz? Rabbimin dilediği dışında sizin ortak koştuklarınızdan asla korkmam. Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hala düşünmüyor musunuz?

81. Hem siz, Allah'ın hakkında hiç bir delil indirmedeği şeyleri O'na şirk koştuktan korkmazken, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden nasıl korkarım? İki taraftan hangisi emin olunmaya daha layıktır? Eğer biliyorsanız söyleyin!

82. İman edenler ve imanlarına zulüm karıştırmayanlar, işte emniyet onlar içindir, hidayette olanlar da onlardır.

83. Bu, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delilimizdir. Dilediğimiz kimseleri derece derece yükseltiriz. Şüphesiz Rabbim hakimdir, alimdir.

84. İbrahim'e, İshak ve Yakub'u ihsan ettik, her birini de hidayete erdirdik. Daha önce Nuh'u, O'nun soyundan Davud, Süleyman, Eyyüb, Yusuf, Musa ve Harun'u da hidayete erdirmiştik. İşte iyileri biz böyle ödüllendiririz.

85. Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas, hepsi de salihlerdendir.

86. İsmail, el-Yeseâ, Yunus ve Lut'u hepsini de alemlere üstün kıldık.

87. Onların babalarından, zürriyetlerinden ve kardeşlerinden bazı kimseleri seçip, dosdoğru yola hidayet ettik.

88. İşte bu, Allah'ın hidayetidir. Kullarından dilediği kimseyi bununla hidayete ulaştırır. Eğer Allah'a şirk koşsalardı, yapmış oldukları şeyler, boşa giderdi.

89. Kendilerine kitap, hüküm ve Peygamberlik verdiğimiz işte bu kimselerdir. Bunu işte onlar inkar ederse, biz de onları inkar etmeyecek bir kavmi vekil kılız.

90. Onlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Bu nedenle sen de onların yoluna tabi ol ve "Ben, sizden bir ücret istemiyorum" de, "bu sadece, toplumlar için bir uyarı/öğüttür.

91. Allah'ın hiç bir beşere, hiç bir şey indirmedini söylemekle, Allah'ı hakkıyla tanıyamadılar. De ki:

-Öyleyse Musa'nın insanlar için aydınlatıcı ve yol gösterici olarak getirdiği, sizin de yapraklar haline getirip açıkladığınız, çoğunu da gizlediğiniz, siz ve babalarınız hiç bir şey bilmezken öğretildiğiniz o kitabı kim indirdi? "Allah" de, sonra onları bataklıklarında oynamaya bırak!

92. Bu, Mekke ve etrafındakileri uyarman için, kendinden önceki kitapları doğrulayan bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ahirete iman edenler, buna iman ederler ve onlar namazlarına riayet ederler.

93. Allah'a karşı yalan uydurandan yahut kendisine hiç bir şey vahy olunmadığı halde bana da vahy olundu diyenden ve Allah'ın indirdiği gibi ben de indireceğim diyenden daha zalim kim olabilir? O zalimler, ölüm sıkıntısı içinde iken, melekler ellerini uzatmış:

-Canınızı verin. Bugün, Allah'a karşı doğru olmayı söylemiş ve O'nun ayetlerinden büyüklük taslayarak uzaklaşmış olmanız dolayısıyla, zillet azabıyla

cezalandırılacaksınız, derken onların halini bir görsen.

94. Sizi ilk defa yarattığımız gibi, bize tek başınıza geldiniz. Size bağışladıklarımızı arkanızda bıraktınız. Kendiniz için ortaklar olduğunu zannettiğiniz şefaathçilerinizi yanınızda göremiyoruz. Aranızdaki bağlar kopmuş ve iddia ettikleriniz sizden uzaklaşıp gitmiş.

95. Taneyi ve çekirdeği yarıp filizlendiren, ölüden diriye çıkaran diriden de ölüyü çıkaran Allah'tır. İşte Allah budur! O halde nasıl aldatılıyorsunuz?

96. Sabahı ortaya koyan geceyi sükunet kılan, güneşi ve ayı da hesap ölçüsü yapan O'dur. Bu, aziz ve alim olanın takdiridir.

97. Karaların ve denizlerin karanlıklarında kendileriyle yolunuzu bulasınız diye yıldızları sizin için yaratan O'dur. Ayetleri bilen bir toplum için genişçe açıklamışızdır.

98. Sizi tek bir nefisten ortaya çıkaran O'dur. Sizin için bir yerleşme yeri ve bir de ayrılış yeri vardır. İnce bir anlayışa sahip olanlar için ayetleri açıklamışızdır.

99. Gökten su indiren de O' dur. O su ile her çeşit bitki çıkardık. Ondan da bir yeşillik meydana getirdik ki bu yeşillikten küme küme taneler, hurma tomurcuğundan koparılması kolay salkımlar, üzüm bağları, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytin ve nar çıkarırız. Meyve verdikleri ve bir de olgunlaştıkları zaman meyvesine bir bakın. İşte bütün bunlarda, iman eden bir toplum için ayetler vardır.

100. Allah'ın yarattığı cinleri O'na ortak koştular. Cahilce O'nun için oğullar ve kızlar icat ettiler. O, onların vasıflandırdıklarından münezzeh ve çok yücedir.

101. Göklerin ve yerin hiç yoktan yaratıcısıdır. Nasıl O'nun bir çocuğu olabilir? Onun bir eşi yoktur. Her şeyi O

yaratmıştır ve O her şeyi bilendir.

102. İşte bu, Rabbiniz Allah'tır. Ondan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. O'na kulluk edin. O, her şey üzerinde vekildir.

103. Gözler O'nu idrak edemez. O, gözleri idrak eder. O, lütfedendir, haberdar olandır.

104. Size Rabbinizden apaçık deliller gelmiştir. Her kim bunları görürse kendisi içindir. Kim de körlük ederse aleyhinedir. Yoksa ben, sizin üzerinizde bir bekçi değilim.

105. İşte "sen ders almışsın desinler diye ve bilen bir topluma da iyice açıklayalım diye ayetleri ayrıntılı olarak ortaya koyuyoruz.

106. Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden de yüz çevir.

107. Eğer Allah, dileyeydi onlar şirk koşmazlardı. Seni onlara bekçi kılmadık. Sen onlara vekil de değilsin.

108. Müşriklerin, Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da taşkınlık ederek cahilce Allah'a sövmesinler. Her toplumun yaptığını böyle süslemişizdir. Sonra Rab'lerine döndürülürler de, O, kendilerine ne yaptıklarını haber verir.

109. Müşrikler, kendilerine bir mucize gelirse, ona mutlaka iman edeceklerine bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. De ki:

-Mucizeler ancak Allah'ın yanındadır. Hem mucize gelse bile ona inanmazlardı.

110. Onların kalplerini ve basiretlerini tersine çeviririz de, ilk defa inanmadıkları gibi yine inanmazlar. Biz de onları azınlıkları içinde bocalar bir halde bırakırız.